

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 78.621 van 9 februari 1999  
in de zaak A. 41.297/XII-1108.**

In zake : Lieven VANWAMBEKE,  
wonende te OUDENAARDE,  
Vlaamse Ardennendreef 25

tegen :

de stad OUDENAARDE.

-----  
**D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,**

Gezien het verzoekschrift dat Lieven VAN WAMBEKE op 20 september 1989 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 17 juli 1989 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde waarbij een aantal "wijzigingen van bevoegdheden en overplaatsingen van het personeel worden doorgevoerd";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 29 maart 1993 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 11 december 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 januari 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad  
A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat  
C. HEERMAN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste  
auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de  
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari  
1973;

1. Overwegende dat verzoeker, afdelingschef bij  
het gemeentebestuur van Oudenaarde, bij beslissing van  
5 augustus 1974 van het college van burgemeester en  
schepenen geaffecteerd is als "diensthoofd ter secreta-  
rie"; dat met het besluit van 17 juli 1989 waarvan thans  
de vernietiging wordt gevorderd het college van burge-  
meester en schepenen besloten heeft dat met ingang van  
1 augustus 1989 een aantal "wijzigingen (...) bij het  
stadspersoneel doorgevoerd (zullen worden)"; dat een van  
die wijzigingen erin bestaat dat verzoeker ingedeeld  
wordt bij de "Aankoopdienst en Regie Grondbeleid" en dat  
hij zijn bureau krijgt "in kamer nr. 23"; dat het  
bestreden besluit volgende redengeving bevat :

"Overwegende dat het noodzakelijk is een afzonder-  
lijke dienst op te richten belast met het aankopen  
van goederen en materialen bestemd voor de werking  
van de stadsdiensten, maar die ook speciaal belast  
wordt met de inventarisatie en het toezicht hierop;

Overwegende dat het eveneens noodzakelijk en  
gewenst is om de goede werking van de stadsdiensten  
in stand te houden en te verbeteren waar dit kan, dat  
aan sommige personeelsleden nieuwe of gewijzigde  
opdrachten worden toevertrouwd, of dat andere van  
dienst veranderen";

2.1. Overwegende dat de raadsman van de verweren-  
de partij bij brief van 13 januari 1999 aan de Raad van

State mededeelt dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde op 28 juni 1993 het bestreden besluit opgeheven heeft; dat het besluit dat hij overlegt betrekking heeft op de aanwijzing, in het administratief centrum Maagdendale, van de lokalen waarin de leden van het college van burgemeester en schepenen, de belangrijkste ambtenaren en de verschillende diensten die in het gebouw een onderkomen moesten krijgen plaats zouden nemen; dat artikel 6 van dat besluit vermeldt:

"De beslissing van 17 juli 1989-Secretarie wordt opgeheven";

2.2. Overwegende dat verzoeker als reactie op het bericht van de verwerende partij uiteenzet dat het besluit van 28 juni 1993 "geenszins (zijn) positie op enigerlei wijze heeft veranderd of verbeterd" aangezien hij "nog steeds de functie van diensthoofd van de Aankoopdienst uit(oefent) en niet gerestitueerd (is) in zijn functie van diensthoofd ter secretarie";

2.3. Overwegende dat het besluit van 28 juni 1993 betrekking heeft op de toewijzing van de lokalen in het administratief centrum Maagdendale aan de verschillende diensten van het stadsbestuur; dat die beslissing geen afbreuk doet aan de diensaanwijzingen waartoe met het hier bestreden besluit van 17 juli 1989 besloten is; dat, aangezien de verwerende partij niet tegensprekt dat verzoeker ook na de inwerkingtreding van het besluit van 28 juni 1993 bij de dienst aankoop en grondbeleid tewerkgesteld is gebleven, vastgesteld wordt dat de verwerende partij zelf de draagwijdte van de opheffingsbepaling vervat in artikel 6 van het besluit van 28 juni 1993 beperkt heeft tot de toewijzing van de lokalen; dat met dat gegeven voor ogen niet kan besloten worden dat verzoeker geen belang meer heeft bij de vernietiging van het bestreden besluit;

3.1. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord drie ontvankelijkheidsexcepties aanvoert, te weten dat "het verzoekschrift niet de woonplaats of de zetel van concludant bevat", dat het verzoekschrift geen duidelijke omschrijving bevat van het voorwerp van het beroep aangezien het alleen verwijst naar "het ontheffen van zijn functie als diensthoofd" van verzoeker terwijl er in het bestreden besluit niets daaromtrent te lezen is en dat, indien ervan wordt uitgegaan dat de verwerende partij met het bestreden besluit een nieuwe dienst heeft opgericht, verzoeker in elk geval zijn wedde en zijn statuut behouden heeft zodat hij zich in feite verzet tegen een beslissing die de organisatie van de dienst betreft maar dat hij geen belang heeft bij een dergelijke vordering;

3.2. Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord betoogt dat de vermelding in het verzoekschrift van de woonplaats of de zetel van de verwerende partij "geen wezenlijk element" is, dat het verzoekschrift duidelijk stelt dat de vernietiging gevraagd wordt van het besluit van 17 juli 1989 van het college van burgemeester en schepenen waarbij wijzigingen worden aangebracht aan de bevoegdheden van het personeel en waarbij personeelsleden worden overgeplaatst, dat "een moreel belang volstaat" ter verantwoording van een annulatieberoep en dat wel degelijk een annulatieberoep ingesteld kan worden tegen een beslissing waarbij, in strijd met de reglementering inzake de syndicale raadpleging, ambtsbevoegdheden gewijzigd worden of waarbij een ordemaatregel wordt genomen die door de betrokkene wordt ervaren als een tuchtstraf;

3.3.1. Overwegende dat de vermelding in het verzoekschrift van de woonplaats van de verwerende partij geen op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm betreft; dat de afwezigheid van die vermelding in het verzoekschrift geen enkele invloed moet hebben op de

ontvankelijkheid van het beroep wanneer, zoals te dezen, de zetel van de verwerende partij gemakkelijk en zonder enig mogelijke verwarring achterhaald kan worden; dat de eerste exceptie niet aangenomen kan worden;

3.3.2. Overwegende dat het verzoekschrift klaar en duidelijk het formeel voorwerp van het annulatieberoep vermeldt, te weten de beslissing van 17 juli 1989 van het college van burgemeester en schepenen; dat verzoeker in vier middelen uiteenzet waarom die beslissing volgens hem onwettig is en dat hij er in het kader van die uiteenzetting toe komt te stellen dat het materieel voorwerp van het beroep, te weten dat de beslissing beoogt hem uit de dienst secretarie te verwijderen om hem met de taak van econoom te belasten, ruimer is dan wat het formeel voorwerp aangeeft; dat verzoeker aldus duidelijk aangeeft wat het voorwerp is van zijn beroep en waarom het onregelmatig is; dat de tweede exceptie niet aangenomen kan worden;

3.3.3. Overwegende dat, op het eerste gezicht, het bestreden besluit inderdaad niet meer is dan een maatregel van interne ordening van de administratie van de verwerende partij; dat een dergelijke maatregel in de regel slechts met een annulatieberoep bestreden kan worden wanneer hij ernstige gevolgen meebrengt voor de persoonlijke situatie van de betrokken ambtenaar; dat, evenwel, in dit geval de vraag naar het bestaan van ernstige gevolgen voor verzoeker niet gesteld moet worden, aangezien verzoeker de aangelegenheid in een nog ruimer kader plaatst, in de mate namelijk dat hij een aantal gegevens aanbrengt die er volgens hem op wijzen dat hem, onder het mom van een ordemaatregel, een tuchtstraf opgelegd is; dat aldus niet tot de onontvankelijkheid van het beroep kan worden besloten zonder onderzoek van de tegen die verdoken tuchtstraf gerichte middelen;

3. Overwegende dat verzoeker zijn belang bij het beroep ziet in zijn onrechtmatige bejegening door het college van burgemeester en schepenen; dat het voorwerp van het onderhavige beroep ambtshalve beperkt moet worden tot die aspecten van het bestreden besluit welke zijn persoonlijke rechtstoestand in ongunstige zin hebben gewijzigd;

4.1. Overwegende dat verzoeker in het tweede middel aanvoert dat het bestreden besluit, waardoor hij wordt overgeplaatst naar een nieuwe dienst, eigenlijk een verborgen tuchtstraf is die haar grondslag vindt in zijn syndicale activiteiten en die aldus in strijd is met artikel 87 van het koninklijk besluit van 28 september 1984 tot uitvoering van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel; dat hij in het derde middel aanvoert dat hij door het bestreden besluit vanuit de positie van "afdelingschef ter secretarie" overgeheveld wordt naar een functie "die eigenlijk als klerk (gewaardeerd) is"; dat hij in het vierde middel erop wijst dat de "bedekte tuchtmaatregel" die de bestreden overplaatsing in feite is, tot stand gekomen is met miskenning van zijn rechten van verdediging;

Overwegende dat verzoeker volgende gegevens aanbrengt om zijn stelling te staven: hij is, als titularis van de graad van afdelingschef -de hoogste niet-wettelijke graad- overgeheveld vanuit de functie van diensthoofd van de secretarie naar een functie op het niveau van econoom die in zijn hoofde "binnen de werksfeer en bij de publieke opinie als minderwaardig wordt beschouwd"; hij is uit zijn bureau "op de eerste verdieping verwijderd naar een bureau in een sousterrain, dat +/- 0,5 m onder de grond zit, op het einde van een zijvleugel van het administratief gebouw waar een constante vochtigheidsgraad heerst van 90 à 100%"; hij wordt nu verplicht samen te werken met een

aantal personeelsleden die eveneens overgeplaatst zijn maar die gehuisvest zijn in een annexe van het gebouw die slechts over een buitenkoer te bereiken is; de ruimtelijke plaatsing van de nieuw georganiseerde diensten is allesbehalve doordacht en kan niet als een "organisatorische of logische indeling" gezien worden; zijn nieuw bureau is "niet aangeduid op het algemeen inlichtingenbord aan de ingang (van het gebouw) en de richtingaanwijzer op de binnenkoer (is) verwijderd zodat het ook voor het publiek praktisch onmogelijk wordt dit bureau te vinden";

Overwegende dat verzoeker besluit dat die gegevens duidelijk aantonen dat het de bedoeling is geweest hem "van de secretarie, het medewerkend personeel en het publiek te isoleren, zonder dat hem enige nalatigheid of fout ten laste werd gelegd, zowel in het kader van (zijn) leiding van de secretarie als van (zijn) activiteiten als vakbondsafgevaardigde", bij zoverre dat hij ook niet in de mogelijkheid geweest is zich ter zake te verantwoorden of te verdedigen;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij zich in de memorie van antwoord tot de volgende uiteenzetting beperkt: "Het middel van machtsafwending kan niet in aanmerking worden genomen wanneer de verzoeker het niet door enig bewijs of bewijsaanbod staaft (R.v.St ...)";

4.3. Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord betoogt dat hij, titularis van de graad van afdelingschef (weddeschaal 1.1.89), wordt overgeheveld naar een nieuwe, afzonderlijke dienst van het stadsbestuur, waar hij "nu moet zorgen voor de aankoop van ekonomaatsgoederen (pennen, gommen, schrijfgierief enz..., wat voorheen de taak was van de in het kader voorziene ekonoom (met weddeschaal 1.1.22) en de aankoop (procedure - redactie) van goederen op de kredieten van de buitengewone begroting, wat voorheen

het werk was van een gesubsidieerde contractuele (met schaal 1.1.47)" hetgeen duidelijk aantoonst dat hij nu "minderwaardig werk" moet doen; dat hij het tucht-rechtelijk karakter van de maatregel nog geaccentueerd acht door het feit dat hij uit zijn bureau op het secretariaat verwijderd is, dat ook zijn naamplaatje met de vermelding "diensthoofd-secretarie" verwijderd is en dat sindsdien noch zijn naam, noch zijn functie opgenomen is op het centraal aanwijzingsbord van de stadsdiensten die in het gebouw waar hij nu moet werken gevestigd zijn;

4.4.1. Overwegende dat de verwerende partij, zelfs na de ontvangst van het verslag van het bevoegde lid van het auditoraat, er niet toe gekomen is de stelling van verzoeker op enige wijze te weerleggen;

Overwegende dat uit de aan het bestreden besluit voorafgaande overwegingen duidelijk blijkt dat de verwerende partij met het bestreden besluit een afzonderlijke dienst wenste op te richten die belast zou worden met het aankopen van goederen bestemd voor de werking van de stadsdiensten; dat het besluit zelf die intentie realiseert bij wege van de herschikking van de affectaties van een aantal personeelsleden; dat verzoeker aldus wordt ingedeeld bij de "Aankoopdienst en Regie Grondbeleid" met zijn bureau "in kamer nr. 23" wat betekent dat hij uit zijn functie bij de secretarie wordt verwijderd om de nieuwe dienst te bemannen;

4.4.2.1. Overwegende dat een bestuur discretionair, maar steeds met het dienstbelang voor ogen, vermag beslissingen te nemen over de overplaatsing van ambtenaren naar nieuw opgerichte diensten; dat een dergelijke overplaatsing evenwel geacht moet worden die discretionaire bevoegdheid te buiten te gaan wanneer het bestuur er niet in slaagt aan te tonen waarom de overplaatsing van een ambtenaar, die zijn overplaatsing

betwist onder aanvoering van gegevens die een andere mogelijke verklaring -zoals een verdoken straf- niet uitsluiten, vanuit het dienstbelang bekeken toch als de meest geschikte oplossing naar voren is gekomen;

4.4.2.2. Overwegende in dit geval, dat de verwerende partij de in het verzoekschrift naar voren gebrachte gegevens om aan te tonen dat zij een ander doel voor ogen had dan het dienstbelang, op geen enkele wijze beantwoord heeft; dat zij zelfs geen poging ondernomen heeft om de feitelijke gegevens die verzoeker heeft uiteengezet met betrekking tot zijn situatie voor en na de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen; dat zodoende met verzoeker aangenomen kan worden dat hij, titularis van de enige op het personeelskader voorkomende graad van afdelingschef, vanuit de leidinggevende functie van diensthoofd bij de secretarie overgeheveld is naar een functie die normalerwijze vervuld wordt door een personeelslid met de graad van econoom, d.i. een graad waaraan dezelfde weddeschaal verbonden is als aan de graad van klerk of kassier zwembad of anders gezegd een louter uitvoerende functie;

Overwegende dat de verwerende partij ook niet de minste moeite doet om aan te tonen dat precies verzoeker de geschikte ambtenaar was om de nieuwe dienst te bemannen of te leiden; dat die conclusie ook niet evident is, aangezien verzoeker voorheen blijkbaar nooit met de aankopen voor verschillende diensten belast is geweest;

4.4.3. Overwegende dat de Raad van State in die omstandigheden moet vaststellen dat de door verzoeker naar voren gebrachte gegevens, die hem toelaten in de bestreden beslissing een ongeoorloofde overplaatsing en, meer nog, een verdoken tuchtstraf te zien, niet afdoende, zelfs helemaal niet, weerlegd worden door de verwerende partij; dat die gegevens, op zich bekeken, de con-

clusie rechtvaardigen dat het bestreden besluit niet - zeker niet uitsluitend- genomen is om de werking van de stadsdiensten te verbeteren maar evenzeer om hem te straffen voor een schuldig gedrag;

4.4.4. Overwegende dat de verwerende partij voor het bestraffen van schuldig gedrag waarvan een van haar ambtenaren blijkt geeft, gehouden is de tuchtprocedure te volgen waarin de rechten van de verdediging centraal staan; dat die procedure in dit geval niet gevolgd is; dat het vierde middel gegrond is,

#### **B E S L U I T :**

##### **Artikel 1.**

Vernietigd wordt de beslissing van 17 juli 1989 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde waarbij een aantal "wijzigingen van bevoegdheden en overplaatsingen van het personeel worden doorgevoerd" in de mate dat Lieven VANWAMBEKE daarmee overgeplaatst wordt van de dienst secretarie naar de dienst Aankopen en Regie grondbeleid.

## **Artikel 2.**

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen februari 1900 negenennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

|        |                     |                  |
|--------|---------------------|------------------|
| de HH. | J. DE BRABANDERE,   | kamervoorzitter, |
|        | A. VANDENDRIESSCHE, | staatsraad,      |
|        | J. BAERT,           | staatsraad,      |
| Mevr.  | S. DOMS,            | griffier.        |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**S. DOMS.**

**J. DE BRABANDERE.**